

Arrest

nr. 218 824 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HUYSMANS
Berthoudersplein 57
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 september 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 november 2019 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. HUYSMANS verschijnt voor verzoeker en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 december 2014 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 30 juni 2016 wordt voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende een bevel tot terugbrenging. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigt vervolgens bij arrest met nummer 179 248 van 13 december 2016 de beslissing waarbij de aanvraag met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen voor wat betreft de beslissing van 30 juni 2016 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging. Bij arrest van 2 juli 2018 met nummer 242 038 verwerpt de Raad van State het ingediende cassatieberoep.

Op 18 september 2018 wordt voormelde aanvraag van 24 december 2014 opnieuw onontvankelijk verklaard, ter kennis gebracht op 24 oktober 2018. Dit betreft de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 24.12.2014 bij onze diensten werd ingediend door:

*E. O., I. (R.R.: ...)
nationaliteit: Marokko
geboren op (...)2000
adres: (...) 134*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

In toepassing van de Omzendbrief van 30/04/2004 betreffende de samenwerking tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de gemeentebesturen m.b.t. het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (punt IV.) verzoek ik u betrokkenes voogd, Mevr. K. O., bij uw diensten op verder genoemde coördinaten te willen uitnodigen kennis te nemen van deze beslissing. U mag een kopie van de kennisname aan de voogd overhandigen.

*Coördinaten voogd:
(...)
Email: (...)@rodekruis.be (...)
Tel:(...)*

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 30.3.2012 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 24.12.2014 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d 22.8.2018 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Echter het voorgelegde medische getuigschrift (en bijlagen) bevat eveneens medische elementen die niet eerder werden aangehaald door betrokkene :

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 22.8.2018 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat deze ziekte een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.”

Op 20 december 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep dat werd ingediend bij de Raad is gekend onder het rolnummer 228 465.

Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende een inreisverbod. Het beroep dat werd ingediend bij de Raad is gekend onder het rolnummer 228 638.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijven voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 3 december 2018 per drager in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen administratief dossier ingediend.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet of niet binnen de vastgestelde termijn toestuurt, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van het beginsel van behoorlijk bestuur, van “de motiveringsplicht art. 62 der vreemdelingenwet” van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Aangezien verzoeker de hiernavolgende middelen inzake de nietigverklaring en schorsing aanwendt tegen de bestreden beslissing :

1. Schending van beginsel behoorlijk bestuur en schending van de motiveringsplicht art. 62 der vreemdelingenwet en schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 ;

Art. 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel:

1.De motivering in de bestreden beslissing :

Aangezien de motivering als volgt luidt :

" Op 30.3.2012 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingebracht in de huidige aanvraag conform art 9ter dd. 24.12.2014 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts dd. 22.8.2018 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de Minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van art. 9ter§3-5° van de wet van 15.12.1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29.12.2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 8.1.2012."

"Echter het voorgelegde medische getuigschrift en bijlagen bevat eveneens medische elementen die niet eerder werden aangehaald door betrokkene :

Uit het medisch advies van de arts-adviseur dd. 22.8.2018 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat deze ziekte een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst";

Aangezien de aangevochten beslissing, dewelke verzoeker een onontvankelijkheidsbeslissing oplegt, foutief en onafdoende gemotiveerd is en zulks een schending uitmaakt van de motiveringsplicht ;

Aangezien mocht DVZ het haar voorgelegde, gedetailleerde dossier onderzocht, gelezen en geanalyseerd hebben, dan zou ze deze beslissing niet genomen hebben ;

2. Juridisch kader :

Aangezien overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden;

Aangezien artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder hun toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd;

Dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn ;

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing;

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule, D., De motiveringsplicht en Vreemdelingenwet TVVR 1993, 67 e.v.);

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur bij het nemen van een bepaalde beslissing deze zorgvuldig moet voorbereiden, nemen en uitvoeren. Dit houdt ondermeer in dat het bestuur op zorgvuldige wijze feiten moet vergaren ;

3. Toetsing :

De materiële motiveringsplicht werd geschonden :

1.

Iedere administratieve rechtshandeling moet worden gedragen door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, maw, de beslissing moet worden gedragen door deugdelijke motieven. Dit houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van

die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvSt, Decruynaere, nr. 100.940, 20.11.2001) ;

De motieven der bestreden beslissing stellen niets anders dan een standaardmotivering daar die aangehaald wordt en niets anders ;

2.

De 'motivering' komt, zoals hoger aangetoond, neer op een te summiere materiële motivering.

Summiere motiveringen worden niet aanvaard (RvSt, DEBOES, nr 85.308, 15.2.2000; RvSt, DEGENEFE, nr 63.020, 12.11.1996)

Doordat de aangevochten beslissingen dd. 18.9.2018, betekend op 24.10.2018, geen rekening houdt met de feitelijke omstandigheden eigen aan deze zaak, voldoende uiteengezet in het gedinginleidende verzoek dd. 24.12.2014 en DVZ voldoende bekend en nog steeds bestaande in hoofde van verzoeker, waar zij simpelweg vaststelt dat verzoeker een tweede medische regularisatie aanvraag indient op basis van elementen dewelke hij ook zou aangehaald hebben in een eerste verzoek tot regularisatie dd. 30.3.2012 (de arts adviseur schrijft "het voorgelegde SMG bevestigt dus tot zover de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene) een hij een nieuwe medische reden aanhaalt dewelke kennelijk geen reëel risico zou inhouden voor het leven of de fysieke integriteit, noch voor een onmenselijke of vernederende behandeling ;

Besluit zij derhalve volledig onterecht verzoeker een beslissing van onontvankelijkheid op te leggen , wat geleid heeft tot de bestreden beslissing ;

Terwijl overeenkomstig art. 62 van de Vreemdelingenwet en artt. 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 alle administratieve beslissingen en betuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden ;

Dat in casu een duidelijke schending van de motiveringsplicht, minstens van de materiele motiveringsplicht, en de beginselen van behoorlijk bestuur aan de orde zijn gezien DVZ alle feitelijke omstandigheden aan de zaak niet in ogenschouw neemt ;

Dat had zij dit wel gedaan, dan had zij vastgesteld dat er geen reden was om in hoofde van verzoeker een beslissing tot weigering van een visumaanvraag op te leggen ;

De RVV is immers bevoegd om na te gaan of DVZ bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit gekomen is ;

1. *medische redenen :*

Een diagnose type 1 met 4x/dag toediening van insuline en 4 x /dag metingen met een glucometer voor persoon van ondertussen 18jaar is dermate ernstig dat indien de behandeling zou gestopt worden, het het overlijden van verzoeker zou betekenen (stuk 4 aan het inleidend verzoekschrift) ;

Effectieve gehoorproblemen zoals een fors aflopend perceptief verlies in de hoge tonen links en bijzonder fors aflopend perceptief inde midden en hoge frequenties rechts, vastgesteld door specialist Dr. P. V. (stuk 5 aan het inleidend verzoekschrift), verergeren de situatie in hoofde van verzoeker ;

Niettegenstaande FOD Sociale Zekerheid aan verzoeker 6 punten toekende als persoon met een handicap (stuk 7 aan het inleidend verzoekschrift), en DVZ dit niet betwist, beschouwt DVZ – zonder enig medisch onderzoek ten gronde gedaan te hebben - de medische problemen in hoofde van verzoeker als niet levensbedreigend, doch zij onderzoekt verzoeker niet of vraagt geen bijkomende medische gegevens ;

2. *beschikbaarheid en toegankelijkheid der zorgen/medicatie in het land van oorsprong :*

Naar aanleiding van de behandeling der eerste medische regularisatieaanvraag stelde DVZ dat voor verzoeker de benodigde medicatie zou beschikbaar en toegankelijk zijn in Marokko ;

DVZ vergist zich want verzoeker weet dat hij in Marokko niet dezelfde medicatie kan krijgen dewelke hij hier in België verkrijgt ;

De bijzonder slechte financiële situatie van zijn ouders, dewelke geen inkomsten hebben (stuk 9 aan het inleidend verzoekschrift), maken dat de aankoop van de nodige medicatie en de financiering van de opvolging van de vereiste zorg in hoofde van verzoeker in het gedrang komen mocht hij teruggestuurd worden naar Marokko ;

Daarenboven zijn verzoekers ouders' ook niet mentaal geschikt (stuk 10 aan het gedinginleidend verzoekschrift) om hem de nodige mantelzorg te bieden dewelke strikt noodzakelijk is ;

Het Ramed systeem waarvan verzoeker gebruik zou kunnen maken doch waarvan niet op voorhand geweten is of hij dezelfde medicatie, nl dezelfde (- voor hem absoluut noodzakelijke insuline – zoniet bestaat er kans dat hij zal overlijden -) insuline zal kunnen ontvangen, dezelfde glucometer zal kunnen gebruiken zoals deze in België beschikbaar is (meestal worden injectienaalden/meetinstrumenten enz. ter beschikking gesteld niet gratis doch wel degelijk tegen betaling, dewelke in Europa niet meer te verkrijgen zijn), tenzij hij de vereiste kosten betaalt, doch het is algemeen geweten dat verzoeker van de Marokkaanse staat desbetreffend geen toelage/geen inkomsten zal kunnen bekomen, hij over dezelfde voeding zal kunnen beschikken zoals deze op de Belgische markt aanwezig is, ...

In functie van de opvang van verzoeker en de reeds aangevatte behandeling en verzorging in België, mede door de financiële steun van een oom in België, waarvan de identiteit in het gedinginleidend verzoekschrift vermeld werd, en de noodzakelijke mantelzorg, bestaat de enige oplossing erin voor verzoeker hem een verblijfsvergunning toe te kennen ;

Dat deze beslissing a quo niet alleen rechtens niet verantwoord is doch tevens geen rekening houdt met alle feitelijke gegevens aanwezig in het dossier ;

Aangezien mocht DVZ de feitelijke omstandigheden onderzocht hebben dan zou zij vastgesteld hebben dat de wettelijke voorwaarden niet geschonden waren : het volstond immers dat de ambtenaar op DVZ, dewelke het dossier behandelde de door verzoeker medegegeerde documenten gewoon las ;

Aangezien de bestreden beslissing dan ook niet getuigt van enige redelijkheid en dient vernietigd ;

DVZ mag dan ook soeverein interpreteren doch zich niet beperken tot summere en simplistische motiveringen ;

Aangezien in casu DVZ overduidelijk een compleet overhaaste beslissing genomen heeft, dewelke volledig in strijd is met de materiële motiveringsplicht ;

De formele motiveringsplicht werd geschonden :

De formele motiveringsplicht valt uiteen in een evenredigheids- en een draagkrachtversie ;

Op grond van de evenredigheidsvereiste is het nodig dat de motivering evenredig is aan het belang van de beslissing. In casu betreft het een onontvankelijkverklaring van een aanvraag om machtiging tot verblijf. De hierboven geciteerde motivering is niet evenredig aan het belang van de beslissing voor verzoeker. De gevolgen van de bestreden beslissing zijn dermate ernstig voor verzoeker dat zij de mogelijkheid moet hebben de redenen te kennen die aanleiding geven tot de negatieve beslissing ;

Om aan de draagkrachtversie voldaan te zijn, is het nodig dat de motivering voldoende concreet en precies is. Dit houdt in dat het bestuur geen vage bewoordingen mag gebruiken en dat de motivering moet toegepast zijn op de concrete situatie. Dit heeft tot gevolg dat algemene formuleringen uit den boze zijn.

De ratio legis hiervan is gelegen in het feit dat de overheid haar beoordelingsbevoegdheid effectief en met kennis van zaken moet kunnen uitoefenen. (RvSt, De Clercq, nr. 94.939, 28.2.1997) ;

In casu beperkt DVZ zich tot het onredelijk toepassen van het opleggen van een beslissing inhoudende de onontvankelijkverklaring van een aanvraag tot verblijfsmachtiging op basis van medische redenen ;

Dit is duidelijk een onevenredige, onvoldoende precieze en individuele, en veel te vage motivering, zodat de formele motiveringsplicht geschonden is ;

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden :

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvSt, nr 154954, 14.2.2006)

Een louter routineuze en administratieve afhandeling van zaken wordt door de RvSt niet aanvaard.

DVZ heeft zich uitsluitend gebaseerd op een onzorgvuldige en niet geverifieerde analyse van het dossier in hoofde van verzoeker , waarbij deze geen enkele rekening gehouden heeft met het belang van verzoeker (nl zijn ernstige medische toestand), wat een flagrante schending inhoudt van de zorgvuldigheidsplicht aangezien de DVZ niet met zorgvuldigheid haar beslissing heeft voorbereid en uitgevoerd.

De bestreden beslissing houdt dan ook een flagrante schending in van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de uitdrukkelijk motivatieplicht ;

dat deze beslissing niet menselijk en niet correct is ;

Aangezien de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden ;”

3.2 In de eerste plaats wijst de Raad erop dat waar verzoeker in zijn verzoekschrift refereert naar de beginselen van behoorlijk bestuur, een middel slechts ontvankelijk is in de mate dat de schending van een concreet beginsel wordt aangevoerd. Een verwijzing naar de beginselen van behoorlijk bestuur in het algemeen, is dan ook niet voldoende. Dit middelonderdeel is bijgevolg onontvankelijk. Vervolgens duidt de Raad dat waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de beslissing tot weigering van een visumaanvraag, dit niet het voorwerp betreft van onderhavige procedure.

3.3 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt vooreerst met verwijzing naar een aanvraag van 30 maart 2012, naar de toepasselijke rechtsregel, zijnde artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, en naar een advies van een ambtenaar-geneesheer van 22 augustus 2018 immers gesteld dat de elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet en de bijgevoegde medische attesten eveneens werden ingeroepen in de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf. Vervolgens wordt, opnieuw met verwijzing naar de toepasselijke rechtsregel, zijnde ditmaal artikel 9ter, § 3, 4° van de vreemdelingenwet, en het advies van de ambtenaar-geneesheer van 22 augustus 2018, gesteld dat niet blijkt dat de ziekte een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene inhoudt, noch een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Deze motiveringen laten verzoeker toe zijn rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298). Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, zoals verzoeker lijkt voor te houden, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821). Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.4 In de mate dat verzoeker aangeeft het niet eens te zijn en waar hij doorheen zijn betoog verwijst naar de materiële motiveringsplicht, benadrukt de Raad dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen

van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel, waarvan verzoeker de schending aanvoert, houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van het evenredigheidsbeginsel, als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat dit de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het evenredigheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Voormelde schendingen moet *in casu* worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 4° en 5° van de vreemdelingenwet met toepassing waarvan de bestreden beslissing is genomen. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1 (...)

§ 2 (...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

§ 4 (...)

§ 5 (...)

§ 6 (...)

§ 7 (...)

§ 8 (...)"

Zoals hoger aangehaald, verwijst de gemachtigde van de staatssecretaris naar het advies van de ambtenaar-geneesheer van 22 augustus 2018. Dit advies, dat verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift, luidt als volgt.

"E. O. I.

Mannelijk

nationaliteit: Marokko

geboren te (...) op (...).2000

Art 9ter §3, 4° én §3, 5°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 24-12-2014,

Aangeleverde medische stukken:

- Standaard Medisch getuigschrift dd. 10-12-2014 van dr. C., kinderarts met de volgende informatie:

o Diabetes type 1 met nood aan controle glycemie 4 maal per dag en toediening van insuline 4 maal per dag

o Levenslange behandeling

-Verslag van opname ziekenhuis In oktober 2014: multidisciplinaire opvolging van patiënt met diabetes type 1. Novorapid en lantus insuline als medicatie

-Verslag audiogram dd. 6-11-2014 met duidelijk verlies gehoor in de hoge tonen

- Protocol van audiogram dd. 5-11-2014

-Standaard Medisch getuigschrift dd. 5-11-2014 van NKO arts met als enige Informatie "fors ? perceptief ?", geen behandeling.

-Schrijven van betrokkene dd. 8-11-2014 met vraag om In België te blijven omdat hij In zijn land geen Insuline kan nemen

-Attest van FOD Sociale Zekerheid Personen met handicap met erkenning van 6 punten voor periode van 1-11-2014 tot 30-11-2021

-Bewijs van hospitalisatieverzekering van voogd

-Attest van neuroloog (Marokko) dd. 12-6-2013 dat moeder aan migraine lijdt

-Attest van pediater (Marokko) dd. 26-10-2010 dat de ouders van betrokkene niet de middelen hebben om hun zoon te verzorgen.

Vooreerst vraagt U me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 30-3-2012 en 24-12-2014 te vergelijken (Artikel 9ter §3 - 5°). Betrokkene legt in zijn aanvraag dd. 24-12-2014 een SMG voor en een verslag van een korte hospitalisatie opgesteld door Dr. C. op 10-12-2014. Uit deze medische getuigschriften blijkt dat de volgende diagnose en hun respectievelijke behandeling van betrokkene ongewijzigd zijn t.a.v. de medische attest(en) gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 30-3-2012.

Op het SMG wordt namelijk vermeld dat betrokkene lijdt diabetes type 1 met nood aan insuline en regelmatige controle glycemies. Het voorgelegde SMG bevestigt dus tot zover de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.

Evenwel wordt een tweede SMG voorgelegd van een NKO arts met nieuwe elementen, namelijk een gehoorsdaling, vastgesteld via audiogram, die evenwel geen behandeling vereist.

Bijgevolg stel ik vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd artikel Rijk op grond van genoemd Artikel (Artikel 9ter §3 – 4°).

Hoogachtend,

Dr. C. B.
Arts-adviseur”

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing foutief en onafdoende werd gemotiveerd en dat mocht de Dienst Vreemdelingzaken het gedetailleerd dossier gelezen, onderzocht en geanalyseerd hebben, deze beslissing niet zou genomen zijn. Vervolgens geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting en betoogt dat geen rekening werd gehouden met de feitelijke omstandigheden eigen aan deze zaak, die voldoende uiteengezet werden in “*het gedinginleidende verzoek dd. 24.12.2014*”, voldoende bekend waren en nog steeds bestaande in hoofde van verzoeker.

3.4.1 Wat de concrete elementen *in casu* betreft, verwijst verzoeker vooreerst naar de diagnose diabetes type 1, de nodige behandelingen en stelt dat indien de behandeling zou worden gestopt, dit zijn overlijden zou betekenen.

De Raad stelt vast dat de ambtenaar-geneesheer in het medisch advies van 22 augustus 2018 niet betwist dat verzoeker lijdt aan diabetes type 1 met nood aan insuline en regelmatige ‘controle glycemies’. Hij besluit echter dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift tot dusver de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoeker bevestigt.

Verzoeker betoogt vervolgens dat naar aanleiding van de behandeling van de eerste medische regularisatieaanvraag werd gesteld dat voor hem de benodigde medicatie beschikbaar en toegankelijk is in Marokko. Hij betoogt dat de Dienst Vreemdelingzaken zich vergist daar verzoeker weet dat hij in Marokko niet dezelfde medicatie kan krijgen dewelke hij in België verkrijgt. Verder zet verzoeker de redenen uiteen waarom hij deze mening is toegedaan en besluit: “*Dat deze beslissing a quo niet alleen rechtens niet verantwoord is doch tevens geen rekening houdt met alle feitelijke gegevens aanwezig in het dossier*”. De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker zich met zijn betoog richt tot de beslissing waarbij de aanvraag om medische redenen niet werd aanvaard en de behandeling toegankelijk en beschikbaar werd geacht voor verzoeker in Marokko. Echter dit maakt niet het voorwerp uit van onderhavige procedure en verzoeker kan hierop niet door middel van onderhavige procedure kritiek uiten. Dit betoog van verzoeker is *in casu* dan ook niet dienstig. De bestreden beslissing betreft immers de beslissing van 18 september 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 24 december 2014 onontvankelijk wordt verklaard.

Het weze herhaald dat in de bestreden beslissing onder verwijzing naar artikel 9ter, § 1, 5° van de vreemdelingenwet wordt gesteld dat de elementen ingeroepen in de huidige aanvraag en in de bijgevoegde attesten eveneens werden ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Gelet op het voorgaande, dringt het besluit zich op dat verzoeker geen elementen aantoont die een onterechte toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet *in casu* aannemelijk maken.

3.4.2 Ten tweede voert verzoeker een betoog omtrent de gehoorproblemen waaraan hij lijdt. Hij stelt dat niettegenstaande de FOD Sociale Zekerheid hem 6 punten toekende als persoon met een handicap en dit niet wordt betwist, de medische problemen zonder enig medisch onderzoek ten gronde, zonder verzoeker te onderzoeken en zonder de vraag om bijkomende medische gegevens, niet als levensbedreigend worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat de ambtenaar-geneesheer in zijn medisch advies van 22 augustus 2018 niet betwist dat een tweede standaard medisch getuigschrift wordt voorgelegd van een NKO arts met nieuwe elementen, namelijk een gehoorsdaling, vastgesteld via audiogram. De ambtenaar-geneesheer stelt vervolgens inderdaad dat dit evenwel geen behandeling vereist. De Raad stelt vast dat ook verzoeker niet concretiseert welke behandeling noodzakelijk zou zijn. In de mate dat verzoeker betoogt dat er geen rekening is gehouden met de eventuele beschikbaarheid en toegankelijkheid van een medische

behandeling in het land van herkomst, toont hij bijgevolg niet aan dat het standpunt van de ambtenaar-geneesheer, dat geen behandeling vereist is, incorrect is. Bijgevolg diende geen verder onderzoek te worden doorgevoerd naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandelingsmogelijkheden voor deze aandoening.

Er blijkt ook niet dat het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer verzoeker niet persoonlijk heeft onderzocht of niet om bijkomende medische gegevens heeft gevraagd, afbreuk doet aan de door hem gedane vaststellingen. Artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet voorziet dat er een advies wordt verschaft door een ambtenaar-geneesheer die zo nodig de vreemdeling kan onderzoeken en bijkomend advies kan inwinnen van deskundigen. Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven. Uit de tekst van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan geenszins een verplichting worden afgeleid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Het onderzoek en de appreciatie van de door de vreemdeling aangebrachte medische elementen, inclusief de medische attesten die worden voorgelegd bij de aanvraag, behoren uitsluitend tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer die hierbij volledig wordt vrijgelaten. De ambtenaar-geneesheer is dan ook niet verplicht om in zijn advies te motiveren waarom hij het niet nodig acht de vreemdeling aan een verder onderzoek te onderwerpen. Tevens dient te worden benadrukt dat de Raad zich niet in de plaats kan stellen van het bestuur. De Raad kan in dit verband slechts benadrukken dat het hem, als annulatierechter, niet toekomt om de evaluatie over te doen (RvS 15 januari 2014, nr. 10.218 (c)). Ten overvloede herhaalt de Raad dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

3.5 Waar verzoeker zich doorheen zijn betoog beperkt tot algemene verwijzingen naar het dossier, concretiseert hij niet met welke elementen geen rekening zou zijn gehouden. Het komt niet de Raad toe de argumenten te destilleren. Daar waar verzoeker met zijn kritiek blijkt geeft van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, dient erop gewezen te worden dat het onderzoek van deze andere beoordeling de Raad uitnodigt tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen echter niet tot zijn bevoegdheid behoort. Met zijn betoog toont verzoeker dan ook niet aan dat de motivering niet afdoende zou zijn, noch dat de bestreden beslissing niet zou stoelen op een correcte feitenvinding of dat geen voldoende onderzoek zou hebben plaatsgevonden. Aldus wordt een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de (overige) aangehaalde artikelen en beginselen niet aangetoond.

Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN